

uforstaaeligt, at Venstre nu pludselig er blevet opmærksom paa, at den gældende Kornlov kræver Ændringer, thi i Virkeligheden maa det vistnok erkendes, at der ikke foreligger noget virkeligt Grundlag for Kravet om en Ændring af Kornloven. De Forhold, der eksisterede, da Kornloven blev vedtaget her i Rigsdagen i Marts Maaned dette Aar, var saadanne, at man paa det Tidspunkt maatte regne med en Høst, der i det væsentlige var saaledes, som Høsten faktisk har været her i Landet. Venstres Ordfører sagde, at man havde haft et for usikkert Grundlag at regne med i Marts Maaned, da vi behandlede Kornloven. Han mente, at de skønmæssige Beregninger, der forelaa, ikke var tilforladelige, og at man nu noget bedre kunde skønne over, hvorvidt Beregningerne havde været rigtige eller ej. Det forekommer mig, at det ikke lykkedes Venstres Ordfører paa nogen Maade at godtgøre, at han havde Ret i denne Betragtning. Det var naturligt, at man maatte regne med skønmæssige Tal, thi andre Tal kunde ikke i Foraaret skaffes til Veje. Men Venstres Ordfører havde heller ikke nu andre, mere tilforladelige Tal at sætte i Stedet for de skønmæssige. Da man vedtog Kornloven i Marts Maaned, maatte man naturnødvendigt regne med, at man fik saa noget nær en Middelhøst. Det vilde have været ganske uforsvarligt at regne med, at Høsten skulde give mere, end Høsten almindeligvis giver her i Landet. Og vi har jo netop haft en Middelhøst i Aar. Brødkornet har efter de skønmæssige Indberetninger, der foreligger, givet noget over Middelhøst, Vaarsæden vistnok noget under. For Kartoffelhøsten maa Forholdene vistnok siges at ligge saaledes, at om ikke Efteraaret bliver alt for vanskeligt, vil vi faa en meget god Kartoffelhøst, og noget tilsvarende kan siges om Roehøsten. Forholdene har altsaa artet sig saaledes, at Forudsætningerne har slaaet til, og da Forslagsstillerne faktisk ikke har kunnet give Oplysning om, at det Grundlag, man regnede med i Foraaret, var forkert, saa forekommer det mig, at man ikke har noget virkeligt Grundlag for nu, inden yderligere Oplysninger er tilgaaet os, at ændre Kornloven saa gennemgribende, som der her stilles Forslag om.

Det vilde, synes jeg, have været naturligt, om Venstres Ordfører havde sagt, hvor Indskrænkning kunde finde Sted i Anvendelsen af det Korn, som nu kommer ved Ligningen. Hvis man kan paapege,

at der til de Formaal, som der i Beregningerne tages Sigte paa, virkelig er regnet med mere, end nødvendigt er, ja, saa er der Grundlag for at ændre Ligningen, at give Landboerne Ret til at beholde mere af deres Korn. Men det ærede Medlem, der talte som Venstres Ordfører, gjorde jo ikke noget Forsøg paa at paavise, at der kunde spares enten paa Rugbrødsrationerne eller paa Hvedebrødsrationerne eller paa den Byg, vi har beregnet at skulle anvende til Gryn o. s. v. Hvis noget saadant var gjort, havde Sagen ligget anderledes.

Det er imidlertid forstaaeligt, at Ordføreren ikke har gjort noget saadant Forsøg. En Hovedpart af Kornet skal jo anvendes til Brød, og det er bekendt for alle, at vore Brødrationer af mange anses for at være meget knappe. Der findes rundt omkring i Landet haardt arbejdende Mænd, som ikke kan klare sig med de Brødrationer, som bliver dem tildelt. Det gælder navnlig saadanne Arbejdere, som ikke kan gaa hjem om Middagen, som fra Morgen til Aften, altsaa under hele Arbejdstiden, skal leve saa at sige udelukkende af tør Kost. For disse er Brødrationer meget knappe, og mange af dem finder sig meget uheldigt stillede ved, at de ikke kan faa større Tillægsrationer, end Tilfældet er. Jeg kan saaledes oplyse, at det kun er et Par Dage siden, jeg fik en indtrængende Anmodning fra Kommunalbestyrelsen i min Hjemmekommune om at gøre Forsøg paa, at Kommunen kunde faa tilstillet flere Tillægsbrødkort, fordi en Mængde Arbejdere meget bestemt havde erklæret, at de faktisk ikke kunde klare sig, at de sultede, fordi de ikke kunde faa deres Brødrationer til at slaa til. Naar Forholdet er saaledes, er det da givet, at der ikke kan være Tale om, at vi kan mindske det Kvantum Korn, der er beregnet at skulle indgaa i Brødproduktionen. Og efter som Ernæringsforholdene bliver vanskeligere, vil Byggrynsforbruget ganske sikkert stige, saaledes at vi snarere maa regne med, at der vil blive stillet større Krav til Byggrynsforbrug i Forhold til nu end mindre.

Men jeg skal erkende, at det Formaal, Forslagsstillerne har angivet som Grundlaget for Lovforslaget, er overmaade prisværdigt. At det vilde være særdeles ønskeligt, om det var muligt at give større Forbeholdsret for Landmændene, saaledes at der blev mere Korn til Anvendelse i Mælke- og Smørproduktionen og til Anvendelse for en forøget Produktion af Svin, derom kan vi alle være enige. Men naar